

me vaak een ongemakkelijk gevoel. Sommige lidbonden leken een verzamelplaats voor sociale probleemgevallen; alsof studentenpolitiek een substituut was voor wat er op andere vlakken miste. En dat is treurig, omdat het tekenend is voor de mentaliteit van veel studenten. Ook aan de vu. Politiek voor de sukkel, voor de mensen die blijkbaar niets beters te doen hebben. De srvu'er weet wat ik bedoel, want wervingsacties zijn vaak pijnlijke aangelegenheden, met name aan de 'rechtse' faculteiten, zoals Economie. Want meer nog dan de rechten- 27 faculteit, is dat het domein van de premature yups. Denk aan de volgende conversatie:

'Hallo, ik ben van de srvu. Mag ik je iets vragen?'

'Mmm, alleen als het niet te lang duurt. Waar gaat het over?'

'Over de ov-jaarkaart. Die dreigt namelijk te worden afgeschaft en daarom is er morgen een demonstratie. Er moeten zoveel mogelijk studenten komen, want misschien kan het nog worden voorkomen.'

'Zo zo, een demonstratie dus. Ik doe niet aan demonstraties. Bovendien heb ik morgen een lunchafpraak.'

'Maar vind je de ov-jaarkaart dan niet belangrijk?'

'Net of een demonstratie daar iets aan kan doen. Het is toch allemaal een kwestie van geld. Ze zijn daar in Den Haag echt niet geïnteresseerd in zo'n studentenoptochtje.'

'Hoezo, je kan op die manier toch de aandacht vestigen op het probleem?'

'Ja ja, dat zal wel, maar ik geloof er niet in. Ik kan mijn tijd beter besteden.'

'Oké, nou, dan ga ik maar weer verder.'

'Ja, doe dat, en veel succes nog met je demonstratie.'

LINKSAF SLAAN EN KRAKEN

And is not out modern history, my brothers, the story of brave malenky selves fighting these big machines?

Anthony Burgess, *A Clockwork Orange* (1962)

Een kraker is een zeldzaam verschijnsel aan de vu en ik vermoed dat zijn levenswijze er regelmatig op veel weerstand stuit. Studerende krakers kiezen meestal voor de uva. Waarschijnlijk komt de cultuur